

СВЯТИТЕЛЬ ЛУКА, СПОВІДНИК, АРХІЄПИСКОП КРИМСЬКИЙ

Святий Лука народився Валентина Фелікса Войно-Яссенецького в Керці 27 квітня 1877 року. На його віру значно вплинули як його близькість до Святої Лаври Київських печер (біля якої жила його родина), так і копія Святої Біблії, яку він отримав після закінчення середньої школи. Він мав великий талант і бажання займатися мистецтвом, проте його бажання зробити щось,

щоб допомогти бідним селянам навколо нього було переважаючим, і він відвідував медичне училище в Києві та закінчив у 1903 році.

У 1904 році російсько-японська війна привезла Валентина на Далекий Схід хірургом, де він познайомився зі своєю майбутньою дружиною Ганною Василівною Ланською. Вони одружилися і мали четверо дітей. За цей час, як хірург, Валентин пройшов спеціальну підготовку до офтальмологічних операцій, поряд з регіональною анестезією та хірургією піогенних інфекцій (які згодом стали для нього напрямками досліджень). Він також виявив величезну віру в ті важкі часи. Сім'я розважала монахиню з монастиря Фіодорівських раз на місяць, і вони регулярно відвідували церкву.

Валентин також відмовився виконувати операцію, не спочатку молившись перед іконою Богородиці в операційній, а потім підписав хворого йодом на знак Хреста. Насправді, одного разу чиновники Комуністичної партії вилучили ікону, і тоді Валентин відмовився повертатися до операції, поки її не повернуть. Незабаром дружині одного з партійних чиновників потрібна була операція і спеціально просила Валентина. Однак він відмовився виконувати операцію, поки ікона Панагія не була повернута. Вони виконали його прохання, і він повернувся до операції.

Дружина Валентина, яка перехворіла на туберкульоз, передчасно померла. Хоча Валентин глибоко сумував за своєю дружиною, він зміг побачити руку Господа, яка веде його навіть через цей нелегкий час, і тим, що Він вибрав одну з медсестер, яка допоможе виховати своїх дітей, і покликавши його до священства. Покоряючись архієпископу Інокентію, Валентин поспішно виконував Божий поклик Христа, і був висвячений на диякона 26

січня, а на священика - 2 лютого 1921 року. Насправді через потребу в єпископі о. Валентин також послушався заклику народу і зазнав монастирського постригу (йому дали ім'я "Лука", оскільки він багато в чому нагадував євангеліста) і був освячений єпископом.

Цей період часу був надзвичайно важким для Української Православної Церкви, оскільки вони постійно судилися з правого і з лівого боку (атестаційний уряд та їх єретична "Жива Церква"). Через зізнання віри святого Луки (і незважаючи на його величезні медичні та наукові здобутки), він був ув'язнений, катуваний і засланий загалом на 11 років до Сибіру та інших шахрайських місцевостей. Окрім переслідувань з боку церкви уряду, яка «маскувалась під православ'я та притягувалась», йому довелося мати справу з єретиками від «людей, що не входять до Церкви, та розкольників, які також завдали непотрібної шкоди в ті неспокійні роки.

Чесноти, боротьби та досягнення святого Луки приголомшливі. Як ієрарх Церкви, наповнений благодаттю, він відкривав багато закритих комуністами церков, творив глибокі богословські твори та підтримував віруючих, повертаючи багатьох до православ'я. Крім того, його любов, вміння та відданість своїм пацієнтам врятували тисячі (особливо поранених солдатів на війні), а його методи дослідження отримали нагороди, і їх, як вважалося, ще визнають його колеги-хірурги через п'ятдесят років. Після життя таких медичних звершень та духовної боротьби у своєму сповіді за віру, святий Лука відпочив у Господі як архієпископ Сімферополь (Крим) 11 червня (новий календар) 1961 року.

Неймовірні чесноти святого Луки, любов до Господа та його ближніх та звершення допомогли підтримати вірних у ті важкі дні Атеїстська держава. Після його смерті Комуністична партія прагнула використати пропаганду і залякування, щоб мінімізувати свої досягнення, але переважна любов і відданість вірних зірвали їх плани. Тоді як похоронна процесія повинна була тривати кілька хвилин без псалмодії чи честі, вона закінчилася тривалими годинами, як вірні посадили навколо себе хуру, і не пустили її на швидке кладовище. Чудом величезна згряя голубів стежила за процесією від церкви до кладовища.

Пізніше останки святого Луки були знешкоджені, і було встановлено, що його серце залишається непорушеним. Яке прекрасне нагадування про нескінченну любов, яку він виявляв до Христа та до своїх ближніх, особливо хворих та страждаючих! У листопаді 1995 року Українською Православною Церквою його було оголошено святим.

Окрім того, що його люблять Україні, святий Лука також дуже любить у Греції. Зокрема, життя святого Луки, написане архімандритом та аббатом монастиря Сагмата, Нектаріос Антонопулос, продається тисячами примірників і знаходиться у 14-му виданні друку. В останні роки багато церков (деякі з них досить великі) побудовані на честь святого Луки Сімферопольського лише в Греції. У монастирі Сагмата (за межами міста Фіви в Греції) також знаходяться мощі святого Луки, які там і скрізь продовжують творити багато, багато чудес через його заступництва.

Одне неймовірне диво стосувалося молодого хлопця, який був чудовим піаністом. Кінчики трьох його пальців були відрізані випадково, і він боявся, що більше ніколи не зможе грати на фортепіано. Після того, як він і його бабуся помолилися святому Луці допомогти йому, його пальці почали мимовільно відростати, і через 10 днів вони стали абсолютно нормальними! Сьогодні хлопчик грає краще з цією рукою, ніж його інша, не зачеплена рука.

Нехай святий Лука, великий захисник православ'я в ці останні дні, чудодійний цілитель душ і тіл, учитель, ієрарх і святий отець, заступається з Христом за всіх нас! Амінь!

